

چهار شنبه، ۱۹ جنوری ۲۰۲۲

شفیقه حبیبی - کابل

کنفرانس های جهانی سازمان ملل متحد بوسیله زنان و برای زنان

UN World Conferences on Women - Mexico 1975 to Peking 1995 to New York

قسمت دوم

خانم شفیه حبیبی، ژورنالیست، نطق خبره، فعال و مبارز حقوق زن

در قسمت اول منیث مقدمه مطالعه نمودیم:

خوانندگان ارجمند، از امروز بعد این تحقیق و تتبع دلچسپ و ارزنده را به زنان گرانقدر و وطنم تقدیم می کنم:

از بیانیه بوتریس عالی سرمنشی ملل متحد در کنفرانس ۱۹۹۵ پیکن:

(تمام کنفرانس های متداوم جهانی و جلسات عمومی ملل متحد بوسیله زنان و در مورد زنان از تاثیر فزاینده علاقمندی و دلبستگی شدید، خرد و اندیشمندی، اعتقاد و تعهد قوی جنبش زنان شکل گرفته است. و نیروی قوی و تنظیم شده ای زنان در عقب آن قرار دارد)

دوستان عزیز:

درین بحث متمع نظر، زنان باسواد، تحصیل یافته و دانشمند، زانی دارای ارزش های عالی انسانی است. انهایی که فراتر از خود، ماحول خودو کشور خود، برای بشریت می اندیشند اینها زنان سازمان ملل متحدو زانی که رهبری کشور های شانرا بدوش دارند می باشند، این زنان اندیشمند و با خرد بعد از 1972 تصمیم گرفتند که برای بهبود زندگی زنان جهان باید یک سلسله کنفرانس های جهانی را به کمک ملل متحد راه اندازی کنند و بیشترین زنان نمایندگان کشور های عضو سازمان ملل، جامعه مدنی، رسانه هاو جنبش های زنان را فرا خوانند تا تغییرات بزرگی را از دیدگاه زنان در زندگی زنان جهان بوجود آوردند ودر زمینه تعهد کشور ها را بگیرند.

یکی ازین نخبه ها خانم هیلری کلنتن در یکی از همین کنفرانس ها می گوید: (ما در این جا هستیم برای جستجوی آینده ای آرام در زمین آرام در واقع ما برای آوردن احترام و کرامت به زنان و دختران در تمام جهان کمک می کنیم.

به ادامه:

ششمین کنفرانس: (بیژنگ + 10 در 2005 - شهر نیویارک):

این کنفرانس را می توان فرصت سیاسی جهت تمرکز بر نقطه نظرات زنان و ایجاد نقطه عطفی برای تغییر دانستن زنان مشمولین کنفرانس گفتند که ما مخالف طرح مجدد برنامه عمل پیکن و متون مذاکره شده قبلی در روند باز نگری در سطح جهانی هستیم چون جهان از سال 1995 تا حال تغییر نموده در عوض باید روش هایی که باعث عدم تحقق حقوق زنان و مانع پیشرفت آنان می گردد باز بینی جدی شود، مثلا نظامی گری، بنیاد گرایی، مرد سالاری و خشونت علیه زنان وهمچنان سوال عمده ایکه منابع مالی صرف اموری که باید شود نمی شود، اموری چون رشد و پیشرفت زنان و محور خشونت علیه زنان. این ها بعنوان چار چوب نقد و تحلیل در کنفرانس قرار گرفت که ارتباط با

"اهداف انکشافی هزاره" دارد. در سال 2000 یک تعهد بی سابقه بین زعمای جهان صورت گرفت:

Millennium Development Goal – MDG

و ما برای تطبیق آن: ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان و برنامه ملی برای زنان را ساختیم.

Afghanistan National Development Strategy – ANDS

هفتمین کنفرانس (بیژنگ +10) 2010 در شهر نیویارک ایالات متحده امریکا:

این کنفرانس هم در اول باز نگری تطبیق برنامه عمل کنفرانس پکن 1995 و شریک ساختن تجارب و عملکرد های کشور ها را نمود و طرح 12 مورد نگران کننده در مورد زنان در جهان، محور بحث های کنفرانس بود. نظری بر تلاش ها و موانع جدید در رابطه به اهداف انکشافی هزاره ملل متحد و تعیین دور نمای جندر یاجنسیتی و پروگرام کاری از 2010 تا 2014 برای تطبیق اهداف انکشافی هزاره را شکل دادند.

هشتمین کنفرانس (بیژنگ + 20) مارچ 2015 در شهر نیویارک:

گامی به پیش بسوی تساوی جندر- جنسیتی:

به اشتراک نمایندگان کشور های عضو ملل متحد و انجیو ها از تمام ممالک جهان که دعوت شده بودند، برگزار شد. تمرکز کلی روی اعلامیه بیژنگ و سند جنبش پیکن در عمل بود و اعضای کنفرانس پیشرفت را در تطبیق سند جنبش پیکن در عمل و اعلامیه بیژنگ قبول کردند.

وقتی راپور های کشور های عضو را شنیدند که بعضی ممالک پیشرفت ها را در تطبیق پلان عمل پیکن داشتند، مثلاً کشور اتوپیا راپور داد که ازدواج دختر خردسال و قطع نمودن عضو تناسلی زنان را خاتمه داده است و تعداد زنان را در پارلمان زیاد کرده است. همچنان اعضای کنفرانس روی

تلاش هاییکه تطبیق سند جنبش پیکن در عمل و دست آورد های تساوی جندر و توانمند سازی زنان را متأثر میسازد، بحث نمودند.

چونکه رئیس نهاد زنان ملل متحد در اظهارات اخیر خود گفت که: "20 سال قبل در کنفرانس پیکن پاسخگو بودن دولت های عضو در قبال مسائل زنان و دختران مطرح شد و با این حال، هنوز با گذشت دو دهه در هیچ کشوری برابری واقعی برای زنان و دختران محقق نشده است" بنا بران مشمولین کنفرانس جهت عملی شدن تصویر دورنمایی از 2015 تا 2030 (یک جهانی که در آن زنان ودختران فرصت ها و حقوق مساوی با مردان داشته باشند) از دولت ها تقاضا نمودند تا که برای از بین بردن مبارزات ضد تساوی جندر – جنسیتی در قوانین و پلان روش ملی برای زنان شان با تعهدات ملی سرمایه گذاری کنند. چون حالا وقت آن رسیده که یک قدم به بالا برویم.

تا حال 85 کشور تا حال قدم به جلو گذاشته اند که افغانستان هم شامل است و رؤسای جمهور و سران بعضی از ممالک تعهد سپرده اند که پلان برابری پنجاه پنجاه را تا سال 2030 تطبیق می نمایند.

ادامه دارد....